

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/192/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512212795
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Sopková Maximová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7512212795.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovanej L. P., O.. XX.XX.XXXX, V. X. Z. O. V. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenia HOOS so sídlom v Prešove, Važecká 16, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom v Svidníku, Sov. Hrdinov 163/66, v konaní o zaplatenie 2.524,03 eur s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Košice - okolie z 25. februára 2013 č.k. 7C/256/2012-43 takto

rozhodol:

Zrušuje uznesenie.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice - okolie (ďalej len „súd prvého stupňa“) uznesením z 25. februára 2013 č.k. 7C/256/2012-43 odpor vedľajšieho účastníka zo dňa 26.10.2012 proti platobnému rozkazu Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 16.10.2012, č.k. 7C/256/2012-31 odmietol.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že na základe podaného návrhu o zaplatenie 2.524,03 eur vydal Okresný súd Košice - okolie dňa 16.10.2012 platobný rozkaz, ktorým návrhu v celom rozsahu vyhovel. Žalovanej, ako aj vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej, bol platobný rozkaz doručený dňa 24.10.2012. Vedľajší účastník v zákonnej lehote podal voči platobnému rozkazu odpor. Súd prvého stupňa vyzval žalovanú, aby v lehote 15 dní od doručenia výzvy súdu písomne oznámila, či sa k odporu vedľajšieho účastníka, ktorý jej bol v prílohe výzvy zaslaný, pripája. Výzva bola žalovanej doručená 04.12.2012, na ňu však nereagovala. Preto súd prvého stupňa žalovanú predvolal na výsluch za účelom zistenia, či súhlasí s odporom vedľajšieho účastníka. Žalovaná nebola pri doručení zastihnutá, preto bola zásielka uložená na pošte a následne vrátená súdu dňa 22.02.2013.

Súd prvého stupňa poukázal na ust. § 174 ods. 3 O.s.p. a uzavrel, že v predmetnej veci je vedľajším účastníkom na strane žalovanej právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (zák. č. 250/2007 Z.z.), teda je legitimovaná na vstup do konania osobitným zákonným ustanovením § 93 ods. 2 O.s.p.. Nakoľko z právneho predpisu nevyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkmi, vedľajší účastník môže podať odpor proti platobnému rozkazu len v prípadoch, ak ho zároveň podá hlavný účastník, prípadne ak hlavný účastník s takýmto úkonom súhlasí. Žalovaná odpor proti platobnému rozkazu nepodala. Na výzvu súdu, či súhlasí s odporom podaným vedľajším účastníkom, žalovaná nereagovala a následne neprevzala ani výzvu na ústny informatívny výsluch. Nakoľko odporkyňa súhlas s odporom nevyjadrila, odpor bol podaný vedľajším účastníkom, ktorý na tento úkon nebol oprávnený. Preto súd prvého stupňa odpor vedľajšieho účastníka odmietol ako podaný neoprávnenou osobou.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie vedľajší účastník, ktorý navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Na zdôvodnenie svojho odvolania uviedol, že takýto postup zásadným spôsobom obmedzuje ochranu spotrebiteľov, keď súdy vydávajú platobné rozkazy v rozpore s § 172 ods. 9 O.s.p.. V súvislosti s tým poukazuje na čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ, čl. 38, čl. 47 Charty základných práv EÚ. V spotrebiteľských veciach, ktoré sa na súdoch SR stále riešia väčšinou vydávaním platobných rozkazov v rozpore s § 172 ods. 9 O.s.p., je jedinou účelnou a efektívnou pomocou spotrebiteľovi predovšetkým vstup Združenia na ochranu spotrebiteľa, ako vedľajšieho účastníka. Preto je potrebné vykladať zákon tak, že združenie tak môže urobiť kedykoľvek do právoplatného skončenia veci a podanie odporu môže vedľajší účastník uskutočniť v zákonnej lehote, to znamená v lehote 15 dní od doručenia platobného rozkazu vedľajšiemu účastníkovi.

Vedľajší účastník v odvolaní poukazuje aj na judikatúru Súdneho dvora EÚ v doktrínálnych veciach *Océano Grupo Editorial, Salvat Editorial*, C-240/98 až C-244/98, *Mostaza Claro* C-168/05 a *Godard* C-429/05, kde Súdny dvor EÚ v krajinách, v ktorých nie je povinné zastúpenie advokátom, stanovil pre súdy povinnosť *ex offio* skúmať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách. Ďalej poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ *Cofidis* C-473/00, v ktorom súd rozhodol, že s ohľadom na potrebu ochrany spotrebiteľa a naplnenie čl. 6 ods. 1 Smernice rady 93/13/EHS, súd nemá aplikovať a prihliadnúť na také procesné pravidlo vnútroštátneho práva, ktoré vo svojich účinkoch bráni naplneniu myšlienky a zmyslu ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami zavedenej Smernicou rady 93/13/EHS. Ďalej poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci *Banco Español* C-618/10 zo 14.06.2012, podľa ktorého právna úprava neumožňujúca súdu v konaní o vydanie platobného rozkazu preskúmať nekalú povahu zmluvných podmienok, nie je v súlade s právom únie.

Vedľajší účastník ďalej poukázal na ust. § 93 ods. 4 O.s.p. a uviedol, že prípadný nesúhlas hlavného účastníka s podaným odporom, ktorý v jeho prospech podal vedľajší účastník, musí byť kvalifikovaný, teda hlavný účastník ho musí urobiť so znalosťou veci. Súd preto neodmietne odpor vedľajšieho účastníka, ktorý je zjavne v prospech jeho oprávnených záujmov, o ktorých hlavný účastník nemusí byť informovaný. Ak súd odmietol odpor vedľajšieho účastníka, postupoval v rozpore s cieľmi Európskej únie a jeho postup znemožnil realizáciu procesných práv vedľajšieho účastníka. Pokiaľ ide o možnosť vedľajšieho účastníka podať vo veci odpor, poukázal vedľajší účastník v odvolaní na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27. augusta 2012 sp.zn. 20Obdo/27/12, v zmysle ktorého v prípade, že účastník odmietne dať súhlas k odvolaniu a dovolaniu vedľajšieho účastníka, je odvolanie a dovolanie vedľajšieho účastníka bez tohto súhlasu právne neúčinné, avšak z tejto dikcie nemožno jednoznačne odvodiť, že úkon vedľajšieho účastníka, s ktorým nesúhlasí hlavný účastník, bude automaticky zo strany súdu zamietnutý. Súd bude úkon vedľajšieho účastníka, s ktorým nevyslovil súhlas hlavný účastník, posudzovať so zreteľom na všetky okolnosti prípadu. Môže sa totiž stať, že takýto úkon bude vlastne hlavnému účastníkovi na prospech, v tom prípade môže súd zväžiť, že takýto úkon vykoná, a to napriek nesúhlasu hlavného účastníka. Na podporu svojich tvrdení poukazuje aj na uznesenie Krajského súdu v Prešove z 12.06.2012 sp.zn. 5Co/70/2012, ďalej z 21.06.2012 sp.zn. 16Co/70/2012, zo 07.06.2012 sp.zn. 17Co/62/2012, zo 06.011.2012 sp.zn. 17Co/155/2012 a z 29.11.2012 sp.zn. 18Co/121/2012.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal vedľajší účastník v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p., ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka je dôvodné.

Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, o neplatnosť manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je (§ 93 ods. 1 O.s.p.).

Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (§ 93 ods. 2 O.s.p.). Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu (§ 93 ods. 3 O.s.p.).

V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 4 O.s.p.).

Ustanovenie § 93 ods. 3 O.s.p., pokiaľ ide o vznik účinku vedľajšieho účastníctva, treba vykladať tak, že tieto účinky nastávajú oznámením tretej osoby súdu, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane niektorého z účastníkov.

V tomto konaní vedľajší účastník vstúpil do konania dňa 20.09.2012 teda pred vydaním platobného rozkazu (16.10.2012).

Odpor proti platobnému rozkazu je opravným prostriedkom sui generis proti meritórnemu výroku platobného rozkazu v tzv. skrátenom konaní. Občiansky súdny poriadok výslovne ustanovuje, že na jeho podanie je legitimovaný žalovaný, a v zákone nie je upravená osobitne legitimácia vedľajšieho účastníka na podanie odporu.

Je potrebné prisvedčiť vedľajšiemu účastníkovi, ktorý v odvolaní poukazuje na to, že súdna prax nie je jednotná v otázke účinkov vzniku vedľajšieho účastníctva v skrátenom konaní. Najvyšší súd SR v uznesení 6Cdo/207/2011 vyslovil právny názor, že účinky vzniku vedľajšieho účastníctva môžu nastať len v takom konaní, v ktorom sa môže naplniť jeho zmysel a účel, teda „pomoc v spore“ niektorému z účastníkov. Takýmto konaním môže byť zásadne len sporové konanie (to však neplatí pre také štádium sporového konania, v ktorom súd rozhoduje o žalobe platobným rozkazom (tzv. skrátené konania), kedy sa táto pomoc môže najskôr prejavíť, až keď bude proti platobnému rozkazu podaný odpor.

Pokiaľ v ust. § 201 veta druhá O.s.p. je upravené procesné oprávnenie vedľajšieho účastníka podať odvolanie v tých veciach, v ktorých z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, uvedené ustanovenie v spojení s § 93 O.s.p. nemožno vykladať tak, že vedľajší účastník má právo podať odvolanie iba vtedy, ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania jeho vzťahu s účastníkom konania. V súdnej praxi prevažuje názor, že legitimácia vedľajšieho účastníka na odvolaní je vo všeobecnosti daná, ak sa ním podporovaný účastník nevzdal práva podať tento opravný prostriedok alebo ak s odvolaním vedľajšieho účastníka nevyjadril nesúhlas a pokiaľ podá odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa len vedľajší účastník, musí sa súd vždy zaoberať tým, či a aké stanovisko zaujal k tomuto odvolaniu účastník, podporovaný vedľajším účastníkom. Preto pokiaľ na podanie odporu je subjektívne legitimovaný len žalovaný a v zákone výslovne nie je upravená legitimácia vedľajšieho účastníka na podanie odporu, rovnako tak aj v prípadoch, na ktoré nedopadá ust. § 201 veta druhá O.s.p., by bolo teoreticky možné vyvodiť, že vedľajší účastník má oprávnenie podať aj odpor so súhlasom účastníka, na strane ktorého vystupuje, za predpokladu, že vstúpil do konania pred vydaním platobného rozkazu, alebo po vydaní platobného rozkazu, avšak ešte pred uplynutím lehoty na podanie odporu žalovaným.

Platobný rozkaz predstavuje samostatnú formu rozhodovania, ktorou sa rozhoduje vo veci samej. Podstata rozhodovania platobným rozkazom spočíva v tom, že ho súd vydá bez vypočutia odporcu. V rozkaze uloží odporcovi povinnosť, aby do 15 dní zaplatil navrhovateľovi uplatnenú peňažnú sumu a určené trovy alebo v tej istej lehote podal opravný prostriedok - odpor s odôvodnením. Odpor v rozkaznom konaní je rovnako opravným prostriedkom ako podanie odvolanie, či dovolanie. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že vedľajší účastník, ktorý vstúpil do konania na strane žalovanej na ochranu jej práv pred plnením z neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, má právo podať odpor, pokiaľ s ním vyjadrí súhlas spotrebiteľ. Vedľajší účastník teda môže podať odpor, ak vstúpil do konania pred vydaním platobného rozkazu, alebo síce po vydaní platobného rozkazu, avšak ešte pred uplynutím lehoty na podanie odporu účastníkovi, ktorého podporuje. V prípade, že vstúpil do konania pred vydaním platobného rozkazu, doručuje súd prvého stupňa platobný rozkaz tiež vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného a vedľajší účastník môže podať odpor proti tomuto rozhodnutiu v lehote 15 dní.

Z obsahu spisu vyplýva, že Okresný súd Košice - okolie vydal dňa 16.10.2012 platobný rozkaz, ktorým návrhu v celom rozsahu vyhovel. Žalovanej, ako aj vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej, bol platobný rozkaz doručený dňa 24.10.2012. Vedľajší účastník v zákonnej lehote podal voči platobnému rozkazu odpor. Súd prvého stupňa vyzval žalovanú, aby súdu písomne oznámila, či sa k odporu vedľajšieho účastníka, ktorý jej bol v prílohe výzvy zaslaný, pripája. Výzva bola žalovanej doručená 04.12.2012, na ňu však nereagovala. Preto súd prvého stupňa žalovanú predvolal na výsluch za účelom zistenia, či súhlasí s odporom vedľajšieho účastníka. Žalovaná nebola pri doručení zastihnutá, preto bola zásielka uložená na pošte a následne vrátená súdu dňa 22.02.2013.

Odvolací súd poukazuje na názor Najvyššieho súdu SR, ktorý vyslovil v uznesení z 27. augusta 2012, sp. zn. 2Obdo/27/2012, keď uviedol „V prípade, že účastník odmietne dať súhlas k odvolaniu a dovolaniu vedľajšieho účastníka, je odvolanie a dovolanie vedľajšieho účastníka bez tohto súhlasu právne neúčinné. Z už uvedeného vyplýva, že akýkoľvek úkon v konaní vedľajší účastník vykoná, nesmie byť v rozpore so záujmami hlavného účastníka, na ktorého procesnej strane vystupuje. Z tejto dikcie nemožno jednoznačne odvodiť, že úkon vedľajšieho účastníka s ktorým nesúhlasí hlavný účastník, bude automaticky zo strany súdu zamietnutý. Nasvedčuje tomu dikcia § 93 ods. 4 O.s.p. „ posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností“. Z tejto dikcie možno vyvodíť, že súd bude úkon vedľajšieho účastníka, s ktorým nevyslovil súhlas hlavný účastník, posudzovať so zreteľom na všetky okolnosti prípadu. Môže sa totiž stať, že takýto úkon bude vlastne hlavnému účastníkovi na prospech, v tom prípade môže súd zväžiť, že takýto úkon vykoná, a to napriek nesúhlasu hlavného účastníka.“

Vedľajší účastník v odpore poukázal na ust. § 52 až 54 Občianskeho zákonníka s tým, že súd je povinný skúmať ex offio neprijateľnosť zmluvnej podmienky. V odpore vedľajší účastník vzniesol aj námietku premlčania a navrhol žalobu zamietnuť. Za daných okolností je zrejmé, že tento úkon vedľajšieho účastníka je v záujme žalovanej, aj keď sa súdu prvého stupňa nepodarilo ani opakovanou výzvou zistiť, či žalovaná s odporom vedľajšieho účastníka súhlasí. Za tejto situácie, keď je odpor vedľajšieho účastníka (podaný v zákonnej lehote) žalovanej na prospech, je potrebné posúdiť tento úkon vedľajšieho účastníka ako úkon podaný oprávnenou osobou.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, s poukázaním na citované zákonné ustanovenia, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v súlade s ust. § 221 ods. 1 písm. i/ O.s.p. zrušil, nakoľko dôvody, pre ktoré bolo vydané, neexistovali.

Vzhľadom k tomu, že súd prvého stupňa nerozhodol o trovách prvostupňového konania, o trovách odvolacieho konania nerozhodol ani odvolací súd.

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolanie nie je prípustné.